

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8461/2022
01.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца Национална служба за запошљавање, Филијала Београда, против тужених АА из ..., ББ из ..., чији је пуномоћник Силвио Хорват, адвокат из ..., и ВВ из ..., чији је пуномоћник Бојан Стојановић, адвокат из ..., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 17209/18 од 17.12.2021. године, у седници одржаној 01.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 17209/18 од 17.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 17209/18 од 17.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1060/16 од 14.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор месне ненадлежности Првог основног суда у Београду. Ставом другим изреке, укинута је у целости решење о извршењу Основног суда у Параћину Ив 908/10 од 12.02.2010. године. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно исплате износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.02.2010. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражено да се обавезу тужени да му солидарно исплате законску затезну камату на износ од 100.000,00 динара почев од 08.02.2010. године до 09.02.2010. године. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражено да се обавезу тужени да му солидарно исплате износ од 3.909,13 динара са законском затезном каматом почев од 08.02.2010. године до исплате. Ставом шестим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 12.628,00 динара.

Виши суд у Београду је пресудом Гж 17209/18 од 17.12.2021. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу туженог ББ и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 1060/16 од 14.05.2018. године у ставовима трећем и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог ББ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ је благовремено изјавио ревизију у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата дуга по основу менице од стране туженог, као једног од меничних дужника. По налажењу овог суда, одлука о тужбеном захтеву овакве врсте спора доноси се у зависности од чињеница утврђених у сваком конкретном случају. Потреба одлучивања о посебној ревизији странке, ради уједначавања судске праксе постоји ако судови различито пресуђују у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, а указивање ревидента на различиту судску праксу не значи нужно да постоји неуједначена судска пракса у истој чињеничној и правној ситуацији. Уз све наведено, ревидент се позива и на битне повреде одредаба парничног поступка које не представљају разлог за изјављивање посебне ревизије.

Сходно изнетом на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради исплате дуга тужилац је поднео 11.02.2010. године, а вредност предмета спора је 103.909,13 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем

курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23).

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**